

[Albrechtsen]

på. Støtter ministeren punkt b), eller vil ministeren også gå imod punkt b)?

Forsvarsministeren (Engell):

Til hr. Thoft. Kemiske våben findes i dag. Hverken hr. Thoft eller jeg kan garantere, at danske soldater ikke bliver udsat for et angreb med disse våben, og derfor anser jeg det også for vigtigt, at dansk militært personel får mulighed for at lære, hvordan disse våben fungerer, sådan at man kan træffe de forholdsregler, der skal til for at kunne beskytte sig selv. Jeg synes, at hr. Thoft ikke bør tage let på dette, for her taler vi om noget, som i sidste ende drejer sig om menneskeliv. Det drejer sig om vore soldaters muligheder for at klare sig i en situation, hvor de bliver udsat for angreb med disse modbydelige våben.

Lad mig dernæst sig til hr. Albrechtsen, at hr. Albrechtsen må gå ud fra, hvad han vil. Jeg stiller ikke her op til nogen kvit eller dobbelt- eller kryds og bollekonkurrence med hensyn til det forslag, der ligger på bordet. Hr. Albrechtsen må gå ud fra, hvad han vil, og det ved jeg at hr. Albrechtsen også gør.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg takker for ministerens svar, men vil gerne følge det op: agter ministeren at stoppe de øvelser, som foregår i øjeblikket i levering med kemiske kampstoffer?

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil gerne have lov til at knytte nogle bemærkninger til de førstegangstaler, der kom fra forslagsstillernes side, og som jeg ikke synes skal stå uimodsagt.

Hr. Thoft meddeler, at disse forsvarsvåben kan bruges til angreb, og indicerer, at NATO kunne finde på at bruge kemiske våben som angreb. Det kan NATO jo ikke, fordi NATO ganske klart har erklæret ikke at ville løse det første skud og dermed heller ikke sende den første beholder af sted.

Derimod forholder det sig lidt anderledes med Sovjetunionen, idet Sovjetunionen lige fra Lenins tid til i dag har meddelt, at målet er indførelsen af verdenskommunismen, og det vil sige, at man har ikke fraskrevet sig at erobre andre lande; det ser vi jo også i Af-

ghanistan. Derfor er det en fordrejning at hævde, at disse forsvarsvåben, der altså står i Vesten som afskrækkelsesmidler, skulle kunne tjene til angreb. Det kan de ikke, for det har NATO afskåret sig fra.

Det er lige så forkert, som når hr. Albrechtsen siger, at der kan blive førstegangsbrug fra Amerikas side.

Hr. Albrechtsen lægger de borgerlige en sentens i munden, som naturligvis er ukorrekt, nemlig at vi skulle have den opfattelse, at moral er en meget god ting, men dobbeltmoral er bedre. Det er jo ganske ukorrekt, som det fremgår af den debat, vi har haft i dag. Tværtimod siger vi, at moral er en meget væsentlig ting, men dumhed er en forbrydelse. Det vil være en forbrydelse, hvis dette ting bringer sig i den situation, at danske soldater og den danske befolkning kan få denne forbandelse i hovedet, bare fordi vi ensidigt har afskåret os fra at kunne bruge dem tilbage, således at en fjendtlig magt uforstyrret og selv i tryk og sikkerhed kan smide det i hovedet på vore folk.

Derfor føler jeg også, det er forkert at sige, at vi ikke overholder vore forpligtelser. Vi har ikke disse våben, og vi arbejder alle vegne, således som det er fremgået af talerne her i dag, for at få dem fjernet, men vi arbejder også på at gøre det moralsk forsvarligt over for den danske befolkning.

Hr. Stinus syntes, at 3. maj-dagsordenen gjorde, at dette her var et godt forslag. Dertil vil jeg sige, at der i 3. maj-dagsordenen står, at vi skal støtte et internationalt forbud mod produktion, oplagring og anvendelse. Men det, der fremgår af flere punkter i dette forslag, er, at vi skal prøve at nå dette internationale forbud gennem ensidighed og gennem blotlæggelse af Europa. Men der kan jo være en masse på den anden side af Ural, og derfor fremmer man efter vores opfattelse intet internationalt gennem en sådan ensidighed – tværtimod løber vi en meget stor risiko.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Per Stig Møller siger jo rent ud det, som forsvarsministeren ikke kan få sig selv til at sige, men som jo er realiteten, nemlig at man vil ikke vedstå sine forpligtelser, idet man forbeholder sig adgangen til at bruge kemiske våben som gengældelse. Jo, det sag-